

Sygnatura akt: V GC 1456/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Joanna Adamiak

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2018 r. w Kaliszu

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.

przeciwko P. C.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego P. C. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. kwotę 25 604,76 złotych (dwadzieścia pięć tysięcy sześćset cztery złote 76/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 5 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 331,90 złotych (jeden tysiąc trzysta trzydzieści jeden złotych 90/100) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 2 417 złotych (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 281 złotych (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 1 200 złotych (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.

SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Sygn. akt V GC 1456/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w O. pozwem z dnia 11 grudnia 2014r. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. C. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) P. C. w R. nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym kwoty 25.604,76 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 grudnia 2014r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że nabył od firmy K – (...) w J., w następstwie przelewu wierzytelności (art.509 k.c.), wierzytelności wobec pozwanego, wynikające z tytułu nieuiszczenia kwoty, której dotyczy pozew, a która wynika z niżej powołanej faktury. O fakcie zawarcia umowy o przelewie wierzytelności i windykacji roszczeń nr (...) pozwany został zawiadomiony. Wierzytelność wynika z wynajmu samochodu. Z dniem 10 grudnia 2012r. pozwany dokonał uznania długu.

Do pozwu załączono umowę o powierniczym przelewie wierzytelności i windykacji nr (...) z załącznikiem, zawiadomienie dłużnika o przelewie, wezwanie do zapłaty, fakturę VAT, protokół przekazania i zwrotu pojazdu, oświadczenie pozwanego o spłacie zobowiązania.

W dniu 23 grudnia 2014r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt V GNc 6041/14, zgodnie z żądaniem pozwu.

Nakaz zapłaty stracił moc w wyniku wniesienia przez pozwanego w ustawowym terminie sprzeciwu od nakazu zapłaty. W sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. Pozwany podniósł zarzut nieistnienia roszczenia wskazanego przez powoda w treści pozwu, podniósł, że przelew wierzytelności dotyczy wierzytelności nieistniejącej. Pozwany zawarł tylko jedną umowę najmu dotyczącą samochodu O. (...) nr rej. (...) na okres od dnia 22 maja 2012r. do dnia 26 maja 2012r., po zakończeniu której usiłował zwrócić K. R. wskazany samochód. Pozwany złożył oświadczenie z dnia 10 grudnia 2012r. pod wpływem błędu, który to błąd pozwany wykrył w momencie otrzymania nakazu zapłaty. Pozwany zaprzeczył wszystkim okolicznościom podanym przez powoda, w szczególności, że zawarł jako przedsiębiorca z K. R. umowę najmu samochodu O. (...) nr rej. (...) na okres od 27 maja 2012r. do 10 grudnia 2012r. oraz, że K. R. wielokrotnie, bezskutecznie ubiegał się o spłatę należności. Do sprzeciwu załączył uwierzytelnioną za zgodność przez pełnomocnika umocowanego w sprawie adwokat S. C. kopię umowy najmu pojazdu z dnia 22 maja 2012r., z której wynika, że najem trwał od 22 maja 2012r. do 26 maja 2012r. a pojazd został zwrócony w dniu 27 maja 2012r.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko i podniósł, że pozwany zawarł z cedentem ustną umowę, której przedmiotem był najem samochodu osobowego marki O. w okresie od 26 maja 2012r. do 10 grudnia 2012r. i tego dotyczy faktura VAT nr (...) z dnia 26 listopada 2014r. Potwierdzeniem tego jest oświadczenie pozwanego z dnia 10 grudnia 2012r., które stanowi uznanie długu przez pozwanego.

Wyrokiem z dnia 27 września 2016r. Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego zwrot kosztów postępowania.

W wyniku apelacji powoda Sąd Okręgowy w Łodzi w dniu 10 maja 2017r. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kaliszu, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego. Sąd Okręgowy uznał, że sąd I instancji nie analizując okoliczności związanych z zawarciem ustnej umowy najmu na okres od 26 maja 2012r. do 10 grudnia 2012r., uznaniem długu przez pozwanego w dniu 10 grudnia 2012r. oraz skutecznością uchylecia się przez pozwanego od skutków tegoż oświadczenia (należy rozważyć, czy oświadczenie to stanowi oświadczenie woli, czy też jedynie oświadczenie wiedzy), nie rozpoznał istoty sprawy. W wytycznych dla Sądu Rejonowego Sąd Okręgowy nakazał przeprowadzenie postępowania dowodowego w celu ustalenia okoliczności mających wpływ na ustalenie odpowiedzialności pozwanego o zapłatę czynszu najmu, tj. czy umowa najmu na dalszy okres (od 27 maja 2012r. do 10 grudnia 2012r.) została zawarta, czy pozwany mógł skutecznie uchylić się od skutków złożonego w dniu 10 grudnia 2012r. oświadczenia o uznaniu długu. Sąd Rejonowy miał podjąć próbę przesłuchania świadka K. R. oraz świadków J. K. i S. W., rozważając zastosowanie art. 242 k.p.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany do 4 października 2007 r. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) w R.. W tym dniu Sąd Rejonowy w Lublinie ogłosił jego upadłość z opcją likwidacji majątku. Pieniądze ze sprzedaży majątku zostały podzielone na jego wierzycieli. Postępowanie upadłościowe zakończyło się we wrześniu 2013r. Gdy zepsuł się samochód pozwanego ubezpieczyciel zapewnił mu samochód zastępczy. K. R. skontaktował się z pozwanym i dostarczył mu samochód. Pozwany miał w posiadaniu samochód do 10 grudnia 2012r.

Dowód: zeznania pozwanego (k. 76 akt)

K. R. od 2011r. prowadził działalność gospodarczą w zakresie wypożyczalni samochodów w L.. Zlecenie podstawienia samochodu dla pozwanego dostał z firmy (...). Miał podstawić mu samochód zastępczy ze względu na uszkodzenia jego

pojazdu. Dostał zlecenie, w którym wskazano, że przedmiotem najmu ma być samochód osobowy klasy C. Samochód podstawiał do R.. Ustalił z klientem godzinę podstawienia pojazdu a umowa miała trwać pięć dni. Ustalił również z klientem miejsce odebrania pojazdu do oddziału w L. lub w P.. Wypożyczalnia K. R. znajdowała się w L. przy ul. (...). Adres ten wynikał z umowy. K. R. współpracował z P. D., który prowadził wypożyczalnię w R. pod nazwą R. (...) P. i który zajmował się księgowością i fakturowaniem w przypadku rozliczeń z firmą (...). Obaj prowadzili natomiast niezależne wypożyczalnie samochodów oparte na umowie franczyzy z formą G. R. C..

Dowód: zeznania świadka K. R. (00:07:13 – 00:25:28 minuta

rozprawy z dnia 12.09.2018r.)

W dniu 21 maja 2012r. K. R. i pozwany podpisali umowę najmu pojazdu nr (...), przy czym K. R. reprezentował (...) w R. jako wynajmującego. Przedmiotem najmu był O. (...) nr rej (...), rok produkcji 2011, nr polisy (...). Pojazd miał zostać przekazany najemcy od dnia 21 maja 2012r. do dnia 26 maja 2012r. W punkcie wskazującym na koszt najmu wpisano jedynie (...). Pozwany podpisał się w miejscu najemcy, a następnie złożył podpis pod datą i godziną zwrotu pojazdu 10.12.2012 godz. 14.00.

Dowód: umowa najmu pojazdu z 21.05.2012r. (k. 327 akt)

W dniu 22 maja 2012r. o godz. 8.00 pozwanemu przekazano w najem samochód osobowy marki O. (...) nr rej. (...) ze stanem licznika 17.413 km. Samochód został zwrócony 10 grudnia 2012r. o godz.14.00 ze stanem licznika 32.751 km. W uwagach dot. wyglądu zewnętrznego pojazdu odnotowano rysę na przedniej klapie i lekkie wgniecenie oraz rysę na tylnych prawych drzwiach. Protokół przekazania i zwrotu pojazdu został podpisany przez K. R. i przez pozwanego.

Dowód: Protokół przekazania i zwrotu pojazdu (załącznik do umowy najmu

pojazdu nr (...)) (k. 11 akt)

K. R. miał z pozwanym częsty kontakt telefoniczny. Zadzwonił do niego dzień przed deklarowanym zwrotem pojazdu, tj. 25 maja i przypomniał mu o obowiązku zwrotu. Wówczas pozwany oświadczył, że jego auto nie jest jeszcze naprawione i potrzebuje dłużej z niego korzystać. Ustalono telefonicznie stawkę najmu na 120 zł brutto za dobę i ustalono, że pozwany będzie korzystał z pojazdu kolejne dwa tygodnie. Była to korzystna stawka albowiem w tym okresie średnio ustalano stawkę 150 zł za dobę. Pozwany miał odstawić samochód do L. i zapłacić przy zwrocie samochodu. Pozwany miał prężną firmę montującą ogrodzenia i był często zajęty. Nie zwrócił samochodu ponieważ nie było go w tym czasie w R.. Często bywał w Niemczech lub w P. i nie mógł przyjechać. Od maja do grudnia przejechał ponad 15 tys. kilometrów, więc cały czas używał tego samochodu. Klienci często wypożyczają samochód w okresie kiedy jest duża jego eksploatacja. Miał prawo jeździć nim za granicę. Za każdym razem, gdy dzwonił do niego K. R. pozwany przedłużał umowę. Później nie odbierał telefonów. K. R. wysyłał do niego sms –y i dzwonił. Żądał od niego, aby zapłacił jeśli chce jeździć wynajętym samochodem. Wysyłał mu numer rachunku, na który ma zapłacić za wypożyczenie samochodu.

Dowód: zeznania świadka K. R. (00:25:40 – 00:42:45

minuta rozprawy z dnia 12.09.2018r.)

W dniu 12 czerwca 2012r. K. R. przesłał pozwanemu sms – em numer rachunku bankowego do przelewu i wskazał kwotę 2.040 zł, w dniu 18 czerwca 2012r. ponowił tę wiadomość. W dniu 28 lipca 2012r. pozwany wysłał sms – a, że jest w Niemczech i wraca w poniedziałek. W odpowiedzi K. R. przypomniał się z przelewem albowiem w dniu poprzednim nie było go na koncie. 31 lipca 2012r. wysłał wiadomość do pozwanego, że nie ma przelewu. W dniu 25 września 2012r. pozwany napisał, że jest w P. i zadzwoni następnego dnia. W dniu 5 października 2012r. K. R. pytał pozwanego, czy będzie w L..

Dowód: wiadomości sms wysyłane przez K. R. do pozwanego

(k. 328 akt)

Pozwany nie zapłacił żadnej kwoty w trakcie najmu. Na przełomie sierpnia i września był już winien około 10.000 zł. K. R. umówił się na odbiór samochodu na obrzeżach L.. Pozwany wysłał wtedy kolegę do L., który miał przy sobie 5.000 zł. K. R. nie przyjął wówczas samochodu ponieważ chciał by najemca podpisał oświadczenie o wysokości zadłużenia. Pozwany miał osobiście zwrócić samochód ze względu na zadłużenie i ze względu na uszkodzenia. Po tym zdarzeniu coraz rzadziej były odbierane telefony przez pozwanego. Po jakimś czasie udało mu się umówić na zwrot pojazdu. W dniu 10 grudnia 2012r. pozwany przywiózł samochód do L.. Wypełniono wówczas drugą część protokołu i zaznaczono uszkodzenia. Ustalono, że naprawa uszkodzeń będzie kosztować 1.500 zł netto. Kwota ta znalazła się w wystawionej fakturze jako koszt udziału własnego do umowy.

Dowód: zeznania świadka K. R. (00:42:45 – 00:54:34

minuta rozprawy z dnia 12.09.2018r.)

W dniu 10 grudnia 2012r. pozwany podpisał oświadczenie, w którym zobowiązał się spłacić zaległą kwotę z powodu braku środków, do 20 grudnia 2012r. pierwszą ratę - 10.000 zł a do 27 grudnia 2012r. drugą ratę – 10.000 zł. Wskazał, że kwota zadłużenia jest w związku z wynajmem pojazdu O. (...) w terminie od 27 maja 2012r. do 10 grudnia 2012r.

Dowód: oświadczenie pozwanego z dnia 10.12.2012r. (k. 12 akt)

Mimo sporządzonego oświadczenia pozwany nie płacił, choć cały czas deklarował, że zapłaci. Nie odesłał również faktury.

Dowód: zeznania świadka K. R. (00:54:58 – 01:01:28

minuta rozprawy z dnia 12.09.2018r.)

W dniu 26 listopada 2014r. (...) w J. wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) z tytułu wynajmu samochodu osobowego klasy C w terminie 26.05. – 10.12.2012r. (198 dób za kwotę 97,56 zł netto i kosztu udziału własnego do umowy (...) w kwocie 1.500 zł, na łączną kwotę 25.604,76 zł brutto, płatną przelewem do dnia 4 grudnia 2014r.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 26.11.2014r.(k. 10 akt)

W dniu 27 listopada 2014r. K. R. złożył oświadczenie dla powoda, że wypożyczył pozwanemu samochód O. (...) w dniach od 21 maja 2012r. do 26 maja 2012r. Za ten okres wypożyczenia samochodu zapłaciła firma (...). W dniu 26 maja 2012r. zadzwonił do niego pozwany z prośbą o przedłużenie wypożyczenia auta wstępnie do 6 czerwca 2012r. z możliwością przedłużenia. Faktycznie auto zostało wypożyczone do dnia 10 grudnia 2012r. Przy odbiorze auta spisano oświadczenie ugodowe i protokół zwrotu pojazdu ponieważ klient nie zapłacił za wynajem auta. Dodatkowo się okazało, że auto ma uszkodzone dwa elementy blacharskie, o czym wpisano w protokole zwrotu pojazdu. Fakturę nr (...) wystawił dopiero 26 listopada 2014r. ponieważ liczył na polubowne załatwienie sprawy. Wielokrotnie ubiegał się o spłatę swoich należności, jednak bezskutecznie. Umowę najmu pojazdu nr (...) spisał z dłużnikiem, natomiast rozliczał ją PHU (...) z R., który miał podpisaną umowę z M. A., który zapłacił za pierwsze dni wynajmu. Kolejne dni wynajmu prywatnego fakturował na podstawie uzgodnienia i przedłużenia najmu auta podczas rozmowy telefonicznej z P. C..

Dowód: oświadczenie pisemne K. R. (k. 13 akt)

W dniu 27 listopada 2014r. K. R. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) w J. przeniósł na rzecz powoda wymagalne wierzytelności przysługujące mu względem pozwanego w kwocie 25.604,76 zł, wynikające z faktury. Przedmiotem umowy było określenie zasad powierniczego przelewu (cesji) wierzytelności, tj. przeniesienia przez powierzającego na rzecz przejmującego wymagalnych wierzytelności przysługujących powierzającemu w celu ich wyegzekwowania od dłużnika. W załączniku nr 1 do umowy zawarto zestawienie wierzytelności, w którym wymieniono fakturę VAT nr (...) z 26 listopada 2014r. z terminem płatności 4 grudnia 2014r. na kwotę 25.604,76 zł.

Dowód: umowa o powierniczym przelewie wierzytelności i windykacji nr

(...) z dnia 27.11.2014r. z załącznikiem (k.

3-7 akt),

W dniu 5 grudnia 2014r. powód wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 1 dnia od dnia otrzymania wezwania kwoty wyliczonej do zapłaty wraz z należnymi odsetkami w załączonej tabeli zadłużenia, załączając zawiadomienie o przelewie wierzytelności podpisane przez K. R..

Dowód: wezwanie do zapłaty ostateczne z dowodem nadania (k. 8 - 9 akt),

zawiadomienie dłużnika o przelewie wierzytelności (k.14 akt)

W dniu 20 czerwca 2015r. pozwany sporządził oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli, które złożył pod wpływem błędu w dniu 10 grudnia 2012r. na piśmie, na prośbę K. R., o spłacie zadłużenia w związku z wynajęciem pojazdu O. (...) albowiem K. R. po wielokrotnych prośbach pozwanego odebrał samochód jednocześnie prosząc o podpisanie oświadczenia. Oświadczenie to zostało wysłane do K. R. na adres w J. i nie zostało przez niego odebrane.

Dowód: kopia oświadczenia woli pozwanego z dnia 20.06.2015r.,

uwierzytelniona za zgodność z oryginałem przez adwokat S.

C. w dniu 21.09.2016r. (k. 173 akt), wydruk śledzenia

przesyłek Poczty Polskiej (k. 175 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadka K. R. i częściowo pozwanego.

Sąd ponownie rozpoznając sprawę pominął dowód z zeznań stron na podstawie art. 302 §1 k.p.c. albowiem strony nie stawily się na rozprawie w dniu 12 września 2018r. prawidłowo wezwane do osobistego stawienia pod rygorem pominięcia dowodu z ich zeznań.

Sąd na podstawie art. 242 k.p.c. pominął dowód z zeznań świadka J. K., który nie odbierał wezwań na rozprawę.

Sąd nie dał wiary w prawdziwość dokumentu załączonego do sprzeciwu do nakazu zapłaty (k. 40 akt) – umowy najmu pojazdu z 22 maja 2012r. Okazany na rozprawie w dniu 12 września 2018r. przez świadka K. R. oryginał tego dokumentu, dołączony do akt sprawy na k. 327 akt, świadczy o celowych przeróbkach kserokopii uwierzytelnionej za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika pozwanego. Przerobiono datę umowy, a przede wszystkim datę i godzinę zwrotu pojazdu. Na kserokopii w sposób oczywisty widoczne są ślady kserowania z kartkami przesłaniającymi oryginalną treść dokumentu.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego, że nie zawierał z K. R. żadnych umów, że nie otrzymał żadnego wezwania do zapłaty, że nie mógł się z nim skontaktować aby zwrócić samochód. Prawdziwości tych zeznań przeczą dokumenty. Sąd nie dał wiary jego zeznaniom, że z kolegami czekał w L. by oddać wynajęty samochód, ale K. R. się nie pojawił i wrócił z kolegami do domu. Zeznaniom tym przeczą zeznania K. R.. Sąd nie dał wiary jego zeznaniom, że gdy wyjechał do pracy do Niemiec K. R. mógł odebrać samochód od niego z domu, że nie jeździł wynajętym samochodem. Przeczy temu 15.338 kilometrów przejechanych pomiędzy przekazaniem samochodu w dniu 22 maja 2012r. a jego zwrotem w dniu 10 grudnia 2012r. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego, że na spotkaniu w L. w dniu 10 grudnia 2012r., kiedy odbierał wynajęty samochód, K. R. nie domagał się od niego pieniędzy tylko prosił o napisanie oświadczenia,

bo chciał się usprawiedliwić przed swoim współnikiem. Zeznania te są nieprawdopodobne i sprzeczne z zeznaniami K. R., a przede wszystkim z treścią złożonego przez pozwanego oświadczenia.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka S. W.. Zeznania te były nieskładne i nielogiczne. Świadek nie pamiętał większości faktów, o które był pytany przez Sąd albo ich nie kojarzył. Ponadto jego zeznania nie miały żadnego potwierdzenia w załączonych do sprawy dokumentach, czy też zeznaniach świadka K. R.. Jako osoba związana interesami z pozwanym starał się uwiarygodnić nieudolnie wersję zdarzeń przedstawioną przez pozwanego.

Sąd zważył co następuje:

K. R. i pozwanego łączyła ustna umowa najmu samochodu osobowego marki O. (...), zawarta po upływie czasu obowiązywania umowy najmu pojazdu zastępczego finansowanej przez ubezpieczyciela pozwanego, tj. od 27 maja 2012r. do 10 grudnia 2012r.

Przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz (art. 659 kodeksu cywilnego).

Faktura jest jedynie dokumentem księgowo -rozliczeniowym i bez podstawy faktycznej oraz prawnej jej wystawienia nie może stanowić dowodu na istnienie wierzytelności. Postępowanie dowodowe wykazało jednak, że treść faktury wystawionej przez K. R. odpowiada ustnym ustaleniom z pozwanym. Świadczą o tym pozostałe dokumenty, które stały się podstawą do ustalenia stanu faktycznego oraz spójne i logiczne zeznania świadka K. R.. Pozwany sam potwierdził istnienie wierzytelności wobec K. R. w oświadczeniu w dniu 10 grudnia 2012r. Treść tego oświadczenia stanowi zdaniem Sądu jedynie oświadczenie wiedzy pozwanego o istnieniu zobowiązania z tytułu zawartej umowy najmu samochodu zastępczego, a nie oświadczenie woli o uznaniu tego zadłużenia albowiem oświadczenie to zostało złożone jednostronnie, bez wcześniejszego wskazania przez wierzyciela wysokości długu. Pozwany nie mógł uznać wierzytelności, która nie została zidentyfikowana co do wysokości i terminu płatności. Pozwany nie mógł więc uchylić się od skutków prawnych oświadczenia woli albowiem takiego oświadczenia woli nie składał. Ponadto sporządzone na potrzeby niniejszego postępowania „oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli” z dnia 20 czerwca 2015r. nie zostało w ogóle doręczone K. R. i również z tego względu nie mogło wywrzeć jakichkolwiek skutków prawnych.

Wierzytelność K. R. sprecyzowana została dopiero w fakturze VAT z dnia 26 listopada 2014r. i stała się wymagalna.

Powód stał się wierzycielem pozwanego na skutek przelewu wierzytelności.

Zgodnie bowiem z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Odpowiedzialność pozwanego względem powoda z tytułu przelanej wierzytelności jest taka sama jak wobec cedenta K. R.. Skoro wyniki postępowania dowodowego pozwoliły na ustalenie istnienia wierzytelności będącej przedmiotem umowy przelewu wierzytelności to powód stał się wierzycielem pozwanego.

Powództwo podlegało więc w całości uwzględnieniu.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu i obciążono nimi w całości przegrywającego spór pozwanego. Na koszty, które pozwany ma obowiązek zwrócić powodowi złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 1287 zł, koszty doręczenia korespondencji przez komornika w kwocie 44,90 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w kwocie 2.400 zł w oparciu o § 6 pkt.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) wraz z opłatą skarbową w wysokości 17 zł od pełnomocnictwa. Obowiązkiem pozwanego jest również zwrócić powodowi, w oparciu o art. 98 k.p.c. koszty postępowania apelacyjnego, na które składa się opłata od apelacji

w wysokości 1281 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone na podstawie § 13 ust.1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 w/w rozporządzenia.

SSR Magdalena Berczyńska-Bruś